

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · segon període · sèrie C · número 132

Comissió d'Educació

Sessió 8, dimarts 23 de novembre de 2021

Presidència de la I. Sra. Marta Moreta Rovira

TAULA DE CONTINGUT

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022 (esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Educació)
200-00003/13

3

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 8 de la CE

La sessió de la Comissió d'Educació (CE) s'obre a les deu del matí. Presideix Marta Moreta Rovira, acompanyada del vicepresident, Carles Riera Albert, i del secretari, Jordi Albert i Caballero. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents Dolores Carreras Casany, Esther Niubó Cidoncha i David Pérez Ibáñez, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Irene Aragonès Gràcia, Najat Driouech Ben Mousa i Mònica Palacín i París, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Maria Antònia Batlle i Andreu, Josep Riera i Font, Francesc Ten i Costa i Judith Toronjo Nofuentes, pel G. P. de Junts per Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; David Cid Colomer, pel G. P. d'En Comú Podem, i Matías Alonso Ruiz, pel G. P. de Ciutadans.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022 (tram. 200-00003/13). Govern de la Generalitat. Debat i votació de les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Educació (text presentat: BOPC 165).

La presidenta

Bon dia, diputats i diputades. Comencem la sessió.

Abans de començar, des del departament m'han demanat que us faci extensiu si us interessa anar a veure l'exposició del Palau Robert «Portes obertes a l'escola pública». El departament farà una visita guiada per a tots els diputats i diputades que hi vulguin anar. Per tant, si hi esteu interessats, feu un correu electrònic a mi mateixa i així ens coordinem, eh? Si us interessa i si tenim un grup de persones que hi vol anar, després ja mirarem quin dia va més bé a tothom. Sí? D'acord. *(Veus de fons.)* Jo també, jo també. *(La presidenta riu.)* És una visita guiada; per tant, aquesta segur que no l'heu feta, eh? *(Veus de fons. La presidenta riu.)* Puja nota, puja nota.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022 (esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Educació)

200-00003/13

D'acord, doncs comencem amb l'únic punt de l'ordre del dia que hi ha avui, que és el projecte de llei de pressupostos. Com saben, tenen quinze minuts per diputat, diputada. I els grups del Govern tindran disset minuts i mig –disset minuts i mig–, una cosa així molt estranya. I després tindran un torn de rèplica de cinc minuts. Hi ha alguna qüestió? No? Tothom ho ha entès? Sí?

(Veus de fons.)

Substitucions, sí, ara anava per això. No, deia: pel temps no? *(Pausa.)* No. D'acord. Hi ha algun grup que vulgui comunicar les substitucions? Senyora Niubó?

Esther Niubó Cidoncha

Sí; gràcies, presidenta. Al meu grup el diputat David Pérez substituirà la diputada Rocío Garcia.

La presidenta

Molt bé. Moltes gràcies. Senyor Matías Alonso?

Matías Alonso Ruiz

Sí, presidenta. Jo mateix substitueixo el Nacho Martín Blanco com a portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans.

La presidenta

Senyora Batlle?

Maria Antònia Batlle i Andreu

Sí, pel Grup Junts per Catalunya el diputat Pep Riera substitueix la Titon Laïlla.

La presidenta

Molt bé. Algun altre grup? (*David Cid Colomer demana per parlar.*) Sí?

David Cid Colomer

Sí; jo mateix, presidenta, des d'En Comú Podem, substitueixo no sé si el senyor Jordan o... (*Rialles.*) Substitueixo el senyor Jordan i el senyor Joan Carles Gallego. (*Lorador riu.*)

La presidenta

Jo crec que el Gallego perquè el Jordan està de baixa, no?

David Cid Colomer

Sí, exacte.

La presidenta

Gràcies, senyor Cid. Doncs, com que ha arribat tard el senyor Cid, no perquè en quedi constància, però són quinze minuts d'intervenció i cinc de rèplica i... (*Veus de fons.*) Ai, no! Per tant, no, deu, deu.

David Cid Colomer

Jo, presidenta, entenc que tinc deu minuts de l'última intervenció de la comissió perquè no tinc esmena a la totalitat.

La presidenta

Perdó, perdó, sí, té raó, deu minuts, eh? Per tant, comencem. Té la paraula, doncs, la senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí, molt bon dia. Gràcies, presidenta. Bé, doncs des del Grup Socialistes i Units per Avançar defensem una esmena a la totalitat d'aquests pressupostos, una esmena general a l'actitud del Govern i, concretament, també del seu president per haver exclòs i tancat la porta al principal partit de l'oposició, que és alhora el primer partit de Catalunya. Un partit que des del primer moment s'havia mostrat disposat a estendre la mà al Govern per arribar a grans acords de país, per contribuir a tenir els millors pressupostos centrats en la recuperació econòmica, social i sanitària que necessitem i, en definitiva, uns pressupostos que deixessin enrere els anteriors, que ja van néixer obsolets per la irrupció de la pandèmia i que han comportat moltes limitacions. I, efectivament, que estigués a l'alçada de les noves necessitats, aprofitant i generant també oportunitats de present i de futur.

Però no, el Govern Aragonès ha preferit primer mercadejar amb grans projectes del territori, projectes que esperen treballadors i treballadores, sindicats, empreses, alcaldes i alcaldesses, com els jocs olímpics d'hivern, que són clau per als Pirineus; el Circuit de Montmeló, o el Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou, tan important per a Tarragona.

I, després, pacte *in extremis* amb Catalunya En Comú Podem, gairebé d'esquena a Junts, els seus principals socis, trencant o esquerdant la famosa majoria independentista que va fer possible, no fa tants mesos –només fa sis mesos–, la investidura del president Aragonès. Una majoria que ara torna a trontollar i que genera, novament, inestabilitat i incertesa.

Catalunya no necessita subhastes o mercadejos amb futurs llocs de treball, com hem vist en les darreres setmanes, ni intercanvi de cromos o favors polítics. El que necessita Catalunya és estabilitat i credibilitat per impulsar la recuperació i centrar-se en aquesta recuperació social dels catalans i catalanes. I aquesta és l'alternativa que representem els i les socialistes.

Però, com deia, també defensem una esmena a la totalitat, diguem-ho tot, perquè no són els millors pressupostos possibles. Uns pressupostos que incrementen la despesa, sí, però que aquesta encara és inferior als pressupostos liquidats l'any 2020. És a dir, que van gastar més l'any 2020 que el que proposen aquest any per al 2022. I vendre això com un pressupost expansiu és un engany. I això sí, on el setenta-cinc per cent de l'increment de la despesa es deu en gran mesura a l'increment de les transferències i finançament del Govern espanyol, incloent-hi alhora la dels fons europeus.

Però, en canvi, són uns pressupostos que dediquen poc més del setze per cent de l'atenció a l'atenció primària de salut, quan s'havia compromès un vint-i-cinc per cent; que retallen en renda garantida de ciutadania respecte a l'any 2020; que retallen a la indústria, on s'inverteix un terç del que s'invertia el 2010, quan hauria de ser una punta de llança de la recuperació econòmica, la indústria digital i sostenible, i que també es retalla en turisme, un dels sectors més afectats per la pandèmia.

I en Educació no són tampoc els millors pressupostos possibles. Certament, incrementen 1.000 milions d'euros, un 17,8 per cent. Un increment que s'explica, majoritàriament, per un increment històric dels recursos provinents del Govern espanyol, dels fons covid, el programa d'equitat com el PROA, el fons de creació de places de formació professional, per a digitalització i ensenyament bilingüe, per universalitzar l'etapa zero-tres anys, amb beques i ajuts a l'estudi, llibres de text per a alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu, que assoleixen un rècord d'inversió estatal. I, per tant, no sé si han arribat els ordinadors que sempre demana la senyora Palacín, però el que sí que sé, que en els darrers dos cursos han arribat més de 400 milions d'euros. Per tant, sort en tenen, que es tracta d'uns pressupostos autonòmics amb un govern progressista a Espanya, amb un model de governança quasi federal.

Ara bé, com deia, aquest increment és poc si el comparem amb l'executat l'any 2020. I, d'altra banda, val a dir que, malgrat l'increment, representen un 2,77 per cent del PIB i, per tant, molt lluny del sis per cent que diu la llei d'educació de Catalunya.

Entrant en qüestions concretes, l'increment del capítol I és molt petit; l'hi dèiem la setmana passada al conseller. Incorporen, per a aquest 2022, 952 dotacions que, per a 5.470 centres, correspon a 0,17 per a cada escola o institut. És molt insuficient. Calen més professionals per reforçar l'atenció a l'escola inclusiva. El propi professorat és el primer que demana reforços en aquest àmbit. Falta professorat de formació professional i orientadors per reduir les taxes d'abandonament escolar prematur. Falten especialistes en llengua anglesa o d'una tercera llengua per fer desdoblaments, per fer possible que els joves surtin de l'ESO amb un coneixement d'anglès que, si ara no hi ha una despesa privada, no sempre obtenen. Per no parlar d'infermeres, que no ens oblidem de l'acord salut-escola. I, com deia, el capítol I en Educació és la principal matèria primera del sistema educatiu i ha de créixer encara més.

Pel que fa a les ràtios, estem d'acord amb la proposta de reducció de ràtios a P3. Fa molts anys que demanem que la davallada demogràfica es converteixi en una oportunitat per reduir els grups, per millorar la qualitat de l'atenció educativa, mantenint els recursos docents i els suports educatius. Però sempre hem defensat cercar un acord amb la comunitat educativa, i no ens agrada que es tracti d'una decisió unilateral, que no s'hagi debatut o acordat amb el món municipal, com fa molt de temps que reclamem. Penso en municipis densament poblats, a nivell d'escoles, com pot ser l'Hospitalet o molts d'altres, on manquen espais i equipaments educatius, on hi ha sobreràtios. Com s'aplicarà allà aquesta baixada de ràtios? Serà flexible? Dependrà del municipi? On és l'acord en aquest sentit? I hem de dir que no hi és.

I, d'altra banda, si a una etapa és necessària aquesta baixada de ràtios és la secundària, i ens temem que el manteniment de les actuals ràtios a secundària pu-

gui perjudicar, i molt, la qualitat d'una atenció educativa, a banda de la inclusió en aquesta etapa. Per què s'obliden de la secundària?

Pel que fa a l'etapa educativa zero-tres anys, celebrem que, finalment, s'hagi entès la importància d'aquesta etapa educativa; hem de dir que els ha costat molts anys. Però parlen d'un increment de 202 milions d'euros que ningú sap on són. La partida de funcionament de llars d'infants municipals passa de 70 a 114; no es multiplica, com correspondria, per passar d'assumir un terç a dos terços del finançament. I cal tenir en compte que enguany, del Govern espanyol, doncs, li arribaran 55 milions d'euros, i, per tant, ja es veu d'on ve l'increment que podia permetre la gratuïtat de l'I2.

Però sabem que una cosa és el pressupost i l'altra és la gestió, i els hem de dir que aquest Govern no té pla. A dia d'avui no sabem ni com ho finançaran, ni si avançaran els diners als ajuntaments, ni si amb aquests diners abaixaran les ràtios a infantil, si milloraran les condicions de les treballadores o quina part finançaran a les famílies, si el cost real o el que paguen després de les tarifacions socials que apliquen ja molts ajuntaments. Han canviat les condicions de manera unilateral, sense que l'altra part conegui aquestes condicions, i aquest no és un tema menor. I, sobretot, com pot ser que no es plantegin ni per un moment crear noves places, que són necessàries? S'han oblidat de l'objectiu de la universalització? O és que no pensem que la gratuïtat farà créixer la demanda d'accedir a les escoles bressol?

En matèria d'escola inclusiva, l'increment, com deia, també és molt insuficient. Sumen tan sols 10 milions d'euros en dotacions de professionals, 171 docents, cent set personal d'atenció educativa, que equival a 0,05 de dotació per centre. No és una aposta seriosa per l'escola inclusiva; encara no se la creuen perquè falta determinació i, sobretot, falten recursos. També per a la concertada, en aquest àmbit, si volem una escolarització equilibrada, ja que les dades diuen que tres de cada quatre alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu encara van a la pública. I, per tant, ens preguntem quant més haurem d'esperar.

El conseller l'altre dia ens llançava un guant. Deia que, si s'identifiqués l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu i les necessitats de suport, doncs que ja s'hi podrien posar a treballar. Però, escoltin, això no ho ha de fer el departament? O és que és la tasca de l'oposició? O és que és la tasca d'aquest Parlament? Que facin la feina d'una vegada, que posin la partida pressupostària per cobrir aquestes necessitats. I vull recordar que hi ha municipis com el Ripollès en què el monitoratge el va assumir el departament; el que han fet és perdre hores d'atenció a l'alumnat.

I amb formació professional passa igual: vint-i-dues mil persones a les quals no es va poder assignar la plaça el 2020 per manca d'oferta. Tinc aquí els papers perquè algú no digui que ens inventem les dades; són respostes oficials recents del Govern. I tan sols incorporen un pla de xoc per valor de 22 milions d'euros, que dona per a unes sis mil places.

Per tant, com poden dir que serà la legislatura de la formació professional si no aporten cap nou recurs propi? Perquè el que creix prové, novament, de les transferències de l'Estat. Ni aposten per crear almenys vint mil places, vint-i-cinc mil. On estan les contractacions de nous docents, la inversió per a millora i construcció de nous instituts o de les tecnologies i maquinària necessàries? Quantes places pensen crear i on les posaran? O és que seguirem amb sobreràtios? Perquè no entenc si amb això, doncs, volen reduir així l'abandonament altíssim que hi ha a grau mitjà. Ahir mateix es publicaven dades segons les quals el quaranta-quatre per cent de l'alumnat abandona o repeteix abans d'acabar els estudis de grau mitjà.

I, sobretot, ens agradaria saber si ja han parlat amb sindicats, amb patronals del territori per preparar la planificació del proper curs o si ho deixaran per al mes de març, novament a última hora.

D'altra banda, baixa la partida de formació del professorat, un tretze per cent, i no hi ha cap millora de les condicions laborals dels docents després de molts anys

de retallades. Bona part d'aquestes millores estan pendents, com deia, de fa anys. Han estat fins i tot ja acordades anteriorment a la mesa sectorial, i algunes tenen un cost reduït, però són importantíssimes, com fer nomenaments diaris per substituir les baixes o passar de terços de jornada a mitjos o reduir en dues hores lectives la jornada dels docents majors de cinquanta-cinc anys.

I, finalment, la inversió en infraestructures educatives, on l'increment és tan sols de 80 milions d'euros, és del tot insuficient per a les necessitats de millora i construcció de centres educatius existents. Hi ha, per exemple, encara més de mil barracons a Catalunya.

I, per tant, podria citar centenars de centres educatius que estan pendents de construir de fa molts anys o de reformes importants, per no parlar de la retirada de fibrociment en determinats territoris; especialment a Lleida és una qüestió important a abordar.

En definitiva, per tot això proposem una esmena a la totalitat a aquesta secció, també perquè caldria incrementar més el pressupost en Educació i, de manera prioritària, en escola inclusiva per incrementar la dotació de professionals per reforçar aquesta atenció a l'alumnat; també els SIEIs, els EAPs i també la formació docent, que aprofito per recordar que es retalla en un tretze per cent. Aquests pressupostos, com a mínim, haurien de créixer en inclusiva en 50 milions d'euros i, en uns anys, fins a 250 per incorporar un professional almenys per a cada centre.

També en formació professional, per crear noves places públiques de cicles formatius de grau mitjà, contractar més professorat, orientadors, així com per a inversions en equipaments i actualització de maquinària. Almenys caldria incorporar 40 milions d'euros, que en els propers exercicis haurien d'arribar a 130.

I també reforçar l'aprenentatge de l'anglès en les etapes d'educació obligatòria per ampliar les dotacions de docents especialistes en una tercera llengua. Com pot ser que no hagin emprès cap acció en els darrers anys per millorar el coneixement d'aquesta tercera llengua, quan saben que a la universitat no hi ha manera d'acreditar el B2 de manera general? Cal que contractin, mínim, un o una especialista per cada centre d'educació primària i secundària en un termini, almenys, de tres anys i, per tant, el primer any tindria un cost de 40 milions d'euros, que s'hauria d'anar ampliant cada any. En total, i com a mínim, caldria almenys incrementar el pressupost en 130 milions d'euros i en 1.000 en els propers exercicis pressupostaris.

També per a la millora dels equipaments. I val a dir que tampoc ens sembla just el tracte que fan als conservatoris, les escoles de música i dansa locals. Cal incrementar-ne la partida de funcionament, que ha caigut a la meitat respecte a fa uns anys.

I no entenem que s'hagin oblidat de revertir les retallades i introduir millores de les condicions del professorat, però ens dol especialment que no es fixin o centrin la seva acció política a combatre les desigualtats educatives, que han crescut en els darrers anys. És que s'han oblidat de la sisena hora, només present als centres concertats? De debò que ni a Esquerra ni a la CUP ni ara als comuns, totes tres forces aparentment d'esquerres, no els sembla estrany que l'escola concertada faci una hora més, si defensem una escola pública de màxima qualitat?

I què passa amb la recuperació del servei de menjador a secundària? És que seguirem deixant en mans d'entitats del tercer sector, de Càritas o de Creu Roja l'àpat de molts adolescents? En definitiva, ens sembla que aquest pressupost es pot millorar, i molt.

Si l'esforç que fan en vendre aquestes xifres l'apliquessin en buscar les millores necessàries, tindríem davant uns altres pressupostos. El Govern tenia l'opció de cercar majories més àmplies per millorar els pressupostos, també en Educació, però, deliberadament, ha exclòs aquest camí. I aquest Govern ja té massa deures pendents en educació, i aquesta millora ja no pot esperar més.

Per això presentem una esmena de retorn d'aquests pressupostos. Catalunya necessita una alternativa que es caracteritzi pel bon govern, que doti d'estabilitat les institucions i amb mirada llarga. I des del Grup Socialistes i Units per Avançar seguirem treballant en l'alternativa que Catalunya necessita i que l'educació també mereix.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, senyora Niubó. Seria el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el senyor Manuel Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Molt bon dia a tothom. Gràcies, senyora presidenta. Los presupuestos en Educación han aumentado considerablemente, es cierto. Y, sin embargo, tras el análisis que desde el Grupo Parlamentario de VOX hemos efectuado, la defensa realizada por el *conseller*, señor González, durante la comparecencia en comisión la semana pasada y las exposiciones de los grupos de Govern y sus nuevos socios de En Comú Podem en el Pleno de ayer, llegamos a la conclusión de que los presupuestos en Educación son una especie de caballo de Troya y una versión del cuento de la lechera.

Y me explicaré, les pondré tres ejemplos para continuar con el resto de mi exposición. A fecha de 10 de octubre de 2021, solo se ha ejecutado el 37,71 por ciento de las obligaciones reconocidas sobre el presupuesto definitivo para la partida «Formació del personal docent».

Segundo ejemplo. Los «Serveis complementaris a l'educació» han ejecutado su presupuesto en un 68,08 por ciento, ¿eh? Queda, pues, no sé, un mes para acabar el año, un poquito más.

Tercer ejemplo. En cambio, la promoción de la *llengua catalana* ha ejecutado un 81,64 por ciento de las obligaciones reconocidas sobre el presupuesto definitivo.

Bien, a pesar del incremento, no podemos olvidar que ya han pasado más de diez años de la aprobación de la ley y seguimos con unos presupuestos de la ley de educación que solo invierten el 3,3 por ciento del PIB en Educación. Es decir, el Govern vuelve a incumplir el mandato de la Ley 12/2009, de educación de Cataluña, para contar con un presupuesto, como mínimo, del seis por ciento del PIB, como decía y registraba la misma ley.

Estos presupuestos, bajo capa de bonitas palabras y loables deseos, esconden mediocridad académica, menosprecio del esfuerzo, ideología, adoctrinamiento, imposición del catalán y exclusión del castellano, recortan las libertades del modelo educativo, imponen la perspectiva de género y pervierten a nuestros menores.

Sobre todos estos puntos no me extenderé. En particular, sobre la mediocridad y el menosprecio de la excelencia ya he hablado en reiteradas ocasiones y, por lo tanto, no me voy a extender ahora acerca del diecinueve por ciento del fracaso escolar en Cataluña, por ejemplo, y en el descenso del rendimiento en ciencias, matemáticas y comprensión lectora desde el año 2015, como reflejan las pruebas PISA en Cataluña.

Como repite el Govern hasta la extenuación, su modelo educativo de éxito pasa por imponer el catalán de una manera totalitaria en las aulas. La instrumentalización del catalán como arma política se ha constituido, entre otros mecanismos, como uno de los puntales que sustentan la línea política del Govern de la Generalitat. No podemos estar de acuerdo con unos presupuestos que aumenten la imposición del catalán y arrinconen cada vez más la libertad de hablar en castellano. Se va a financiar con estos presupuestos un plan de promoción del uso de la lengua catalana en los centros educativos, como anunció el jueves 4 de noviembre el *conseller*, que no es más que una nueva vuelta de tuerca contra la libertad educativa.

La intención de implantar grupos impulsores que fiscalizarán el contexto lingüístico y los usos lingüísticos de más de tres mil centros educativos, en las aulas y

en los patios, es una auténtica aberración y persecución totalitaria que nos recuerda otros tiempos.

En otro orden de cosas, no podemos apoyar unos presupuestos tampoco que utilizan a nuestros niños como arma arrojadiza para sus delirios hipersexualizadores. Deben retirar el programa «Coeduca't» y cualquier otro que vaya enfocado... (*algú diu: «Què ha esmorzat aquest?»*) ...a educar... (*Veus de fons.*) Si puc continuar, si us plau? Gràcies.

La presidenta

Sí, perdó, perdó, diputat. Intentem no destorbar la gent que parla, si us plau.

Manuel Jesús Acosta Elías

Gràcies. Como decía, deben retirar el programa «Coeduca't» y cualquier otro que vaya enfocado a educar con perspectiva de género bajo el paraguas de temas tan delicados, complejos y multifactoriales como es el abuso sexual, la violencia o el consumo de pornografía desde edades tempranas. Ustedes imponen como receta infalible la ideología de género, con un enfoque concentrado en el placer inmediato, en lo instantáneo y donde el deseo personal se convierte en ley. Lamentablemente, la Generalitat se atribuye funciones que corresponden a los padres. ¿Se dan ustedes cuenta de que están decidiendo por todos los padres catalanes cómo quieren que sea la formación sexual y afectiva de sus hijos y su único enfoque antropológico?

Por otro lado, si ustedes fueran tan demócratas como dicen ser, contemplarían en los presupuestos el respeto por la educación concertada y la educación diferenciada. Pero no, amenazan estos modelos educativos y los persiguen año tras año. Además, de forma torticera utilizan el término «segregar» cuando se refieren a la escuela diferenciada, un modelo de organización escolar presente en la mayoría de los países y avalado por todos los tratados internacionales de referencia en materia educativa. La retirada de los conciertos conlleva la imposición de un modelo de educación partidista, con la consiguiente pérdida de libertad educativa de cientos de miles de familias.

En la jerarquía de prioridades no tienen en cuenta tampoco ustedes, como dije en la comisión de la semana pasada, el abordaje del acoso y el ciberacoso de manera efectiva; brilla por su ausencia, totalmente. En este particular, concretamente, el menosprecio y despreocupación son de tal envergadura que en las más de mil páginas de la memoria de programas de los presupuestos no aparece en todo el documento ni una sola mención al acoso escolar o al término «*assetjament*», «*bullying*» ni «*ciberbullying*» –ni una sola mención.

Por otro lado, la formación de nuestros profesores sigue estando a la cola, igual que la enseñanza del castellano y del inglés o las infraestructuras. Seguimos esperando que desaparezcan de una vez por todas los más de mil barracones. Pero es que, además, tampoco están en la lista de prioridades las guarderías privadas de iniciativa social y las ayudas a las familias vulnerables.

No veo un plan, en estos presupuestos, de rescate para las guarderías privadas, que hicieron un esfuerzo por abrir y dar servicio a tantas familias, que, por cierto, abrieron un mes y medio antes que las públicas y que, por cierto, también han cerrado entre un veinte y un veinticinco por ciento de estas guarderías privadas, en general, según los comentarios del sector, que tuvimos la oportunidad de conocer hace una semana. Sin ningún tipo de ayuda y que han tenido que cerrar, como he dicho, entre un veinte y un veinticinco por ciento o que peligran por quiebra inminente.

Tampoco veo una dotación generosa de ayudas para estas familias. Por cierto, las guarderías privadas de iniciativa social acaban de recibir ahora, hace unos días, la subvención de 2020, de manera que tienen que adelantar, estas guarderías, a las familias el dinero. Y, por lo tanto, no es cierto lo que dice el Govern que la subvención va directa a las familias.

En relación con las mejoras de la formación profesional, ayer tuve la oportunidad de participar en el *simposium* de la Pimec acerca del ajuste de la formación profesional en el mundo laboral, en el sector de la industria y en el sector productivo. Y, realmente, todos los enfoques van en la misma dirección. Hace falta un esfuerzo por parte de la Administración por dotar a los centros de formación profesional con los recursos humanos y económicos y de tecnología más avanzada de una manera efectiva y no solamente, pues, con buenas palabras y buenos deseos.

Desde luego, peor que la gestión de este curso pasado no podrá ser –de este último curso–: alumnos sin plaza redirigidos a otras especialidades, un desastre en general. Ya le pregunté al *conseller*, sin obtener respuesta, que cómo se explica que, a fecha de septiembre de 2021, el Consorcio de Formación Profesional de Automoción solo haya ejecutado un 44,73 por ciento de sus obligaciones con el presupuesto.

La formación profesional está en una situación precaria, y el Govern no ha ejecutado ni siquiera el cuarenta y cinco por ciento de las obligaciones reconocidas en el presupuesto definitivo. Por favor, han de dignificar de verdad la formación profesional y se han de emplear para esto los recursos de todos con eficacia.

Y acabo, finalmente, con la formación de nuestros profesores, a la que he hecho mención anteriormente de una manera muy general. Necesitamos los mejores profesores, que estén preparados, no solo para el entorno digital, sino también en los retos del aprendizaje, de la salud mental de los alumnos en general y, en particular, pues, lo que nos preocupa muchísimo, del acoso escolar y sus dramáticas consecuencias.

Alardea el Govern del aumento del presupuesto en formación. Objetivamente, así es. En el programa presupuestario 426 de formación del profesorado ha aumentado y, sin embargo, no es suficiente. Solo hay que ver cómo el proyecto de presupuestos del 2020 –no el presupuesto que se aprobó finalmente– concedía 8 millones de euros a la formación de profesores, para profesores, 1 millón de euros más de lo que ustedes proponen: 7,1 millones de euros. La realidad es que luego se aprobaron 6 millones, ¿eh? Por eso hablan ustedes, el Govern, de un incremento respecto al año pasado, pero, si comparamos los proyectos de presupuestos, en 2020 se propusieron 8 millones y ahora ustedes nos proponen 6 millones.

Bien, por todos estos motivos y muchísimos más que es imposible ahora comentar en esta breve exposición, nosotros, pues, ya como hemos anticipado, vamos a hacer una enmienda a la totalidad también en estos presupuestos de Educación.

Muchísimas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor Acosta. És el torn ara de paraula del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, i té la paraula..., paraula –perdó, és el dematí, he dormit poc– el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, presidenta, i bon dia. Bé, efectivament, el nostre grup ha presentat també una esmena a la totalitat, al conjunt del pressupost presentat pel Govern i també al d'aquesta secció corresponent a Educació.

Breument, en primer lloc, el sentit general de la nostra esmena a la totalitat als pressupostos del Govern. Nosaltres hem fet una valoració de conjunt, començant pels acords d'investidura, que considerem que en aquests moments es troben en un grau de compliment baix i absolutament insuficient. I aquest és un indicador important de cara al posicionament del nostre grup pel que fa a la proposta pressupostària del Govern.

En segon lloc, nosaltres considerem que és absolutament indefugible i imprescindible, per tal de donar resposta a la crisi que hi ha i a la que ve en el nostre país, un gir a l'esquerra en el model de desenvolupament del nostre país i, per tant, en les prioritats estratègiques de l'acció del Govern. Gir a l'esquerra que considerem que no s'està produint, que no s'ha produït encara en aquests moments.

Com tampoc hi ha una aposta clara per la redistribució de la riquesa, la negativa del Govern a modificar la política fiscal i la negativa del Govern a establir un canvi en la política fiscal de naturalesa progressiva, que és una de les eines fonamentals per tal de poder generar un procés real de redistribució de la riquesa.

D'altra banda, considerem que són uns pressupostos continuistes i inercials. És a dir, els seus increments es deuen, fonamentalment, a l'indefugible augment de cost de preu de la prestació dels serveis, no a un canvi qualitatiu, conceptual en l'orientació del pressupost.

I, d'altra banda, són uns pressupostos absolutament dependents d'uns fons europeus que són conjunturals –que són conjunturals–, que són momentanis, però que es produeixen a canvi de reformes estructurals i cròniques, com ja estem veient en els missatges que la Unió Europea està enviant, per exemple, pel que fa al tema de les pensions.

En el capítol de drets i llibertats, considerem que la Generalitat, malauradament, ara com ara, encara és un agent actiu en la repressió política. Cada dia assistim a judicis, a causes judicials que fan evident aquesta acció repressiva per part de la Generalitat.

Les relacions amb l'Estat es mantenen dintre d'un model i d'un patró d'aplanament i de submissió i, evidentment, això va acompanyat d'una total absència de cap proposta des del punt de vista de l'exercici de l'autodeterminació i de l'assoliment de l'amnistia en aquesta legislatura, cosa que era un aspecte fonamental en els acords d'investidura.

Bé, això explica la nostra posició global pel que fa a aquests pressupostos. Una esmena a la totalitat que no és només al pressupost, sinó que és una esmena a la totalitat a l'acció del Govern en aquest inici de la legislatura, és una impugnació al conjunt de l'acció del Govern en aquesta legislatura.

Pel que fa al pressupost d'Educació, en primer lloc, dir que, des del nostre punt de vista i amb els nostres càlculs sobre la taula, és exagerat pretendre atribuir-los la característica de pressupostos expansius. Si comparem la proposta pressupostària del Departament d'Educació per al 2022 amb el realment executat el 2021, el creixement o l'increment és absolutament escàs. Per tant, pensem que el Govern hauria de ser més prudent quan utilitza el terme «expansiu».

Però, d'altra banda, el que també és una evidència és que aquest pressupost proposat pel Govern al Departament d'Educació segueix incrementant aquesta tendència a la transferència de recursos públics a gestors privats, mitjançant la concertació escolar o mitjançant la subcontractació de la prestació de molts serveis en l'entorn escolar.

Malgrat tot, malgrat això, sens dubte, hem de valorar alguns aspectes positius de la proposta que ens fa el Govern pel que fa al pressupost d'Educació. No podem passar per alt la pretensió de la gratuïtat a P2, davant de la qual ens hem de preguntar què passarà amb l'objectiu absolutament necessari i imprescindible de la gratuïtat de zero a tres anys, una qüestió fonamental, no només des del punt de vista de la lluita contra la segregació escolar, sinó des del punt de vista també de la igualtat d'oportunitats a nivell social. I també hem de posar en valor, sens dubte, la baixada de ràtios a P3 i a primària, però no podem menystenir el repte fonamental i també inajornable de la baixada de ràtios a una secundària absolutament saturada i absolutament desbordada.

Bé, pel que fa als aspectes negatius, i que també expliquen el nostre posicionament, hem d'assenyalar que aquesta proposta pressupostària sosté, continua mantenint i sostenint, com hem dit, alts nivells de concertació amb relació al que són les places de titularitat pública, la qual cosa, malauradament, garanteix la reproducció de la segregació escolar i de les desigualtats. Manté encara vius els concerts amb escoles elitistes, amb una transferència molt important de recursos públics a centres

educatius de naturalesa i de vocació elitista i, d'altra banda, no eliminen, no es proposen eliminar les quotes irregulars cobrades en els centres concertats.

És un pressupost –ja s'ha dit– que es manté molt lluny del sis per cent que es proposa la LEC, però que continua molt lluny del que és la mitjana europea, i això és molt greu, que ara com ara se situa per sobre del quatre per cent.

D'altra banda, una dada que ens sembla molt greu i molt rellevant i que hem de posar sobre la taula. És un pressupost que no està garantint per al curs 2022-2023, un curs que estarà encara sota afectació del pressupost 2022, no garanteix la continuïtat del professorat de reforç, de suport, que ha entrat en el sistema educatiu per causa de la covid-19. Per tant, ens enfrontem a un repte enorme.

Ens preguntem: és que a l'inici, al setembre, del curs 2022-2023 tindrem una davallada massiva de professorat en els centres escolars, amb tot el que això té de conseqüència per a l'estabilitat d'aquests centres, per a la prestació d'un adequat servei educatiu, per a la funcionalitat de les plantilles, per als drets laborals dels treballadors i treballadores de l'educació i per tal de garantir la inclusiva? És un repte al qual el Govern no dona resposta.

D'altra banda, abundo en el que ja he dit en el punt anterior: són uns pressupostos totalment insuficients per garantir les necessitats de l'escola inclusiva. I no ho diem nosaltres, ho diu el conjunt, la immensa majoria de la comunitat educativa. Aquest és un tema que està avui sobre la taula cremant, que la majoria, hi insisteixo, d'agents i d'actors de la comunitat educativa posen el crit al cel. I aquest pressupost no dona una resposta adequada.

Hem de recordar també que són uns pressupostos que, si bé aposten per la digitalització, també aposten per augmentar la nostra dependència des del punt de vista tecnològic. No veiem cap aposta des del punt de vista de la sobirania tecnològica, i ens posa en mans dels grans operadors, de les grans corporacions globals, que, òbviament, a canvi dels seus serveis tecnològics, tenen un control total i absolut sobre les nostres dades, incloses també les de les escoles. Per tant, fomenten la dependència tecnològica i no fan cap aposta per la sobirania tecnològica.

Ens sembla que són uns pressupostos insuficients pel que fa al foment de la llengua catalana, greument amenaçada actualment en el seu ús social i escolar en els nostres centres educatius.

I, òbviament, també ens semblen uns pressupostos poc agosarats i, per tant, insuficients pel que fa a l'aposta per una formació del professorat en temes d'emergència social, com són l'emergència climàtica, l'antiracisme, l'educació per la pau, un feminisme transformador, la convivència, el diàleg i la participació, que són reptes democràtics fonamentals actualment a la nostra societat i pels quals l'escola catalana hauria d'anar pel davant, marcant lideratge. I això, òbviament, requereix no només transformacions curriculars, sinó l'adequada formació del professorat i el suport a l'acció del professorat per tal que pugui introduir aquests valors i aquesta acció pedagògica.

Un altre tema que també hem d'assenyalar: no garanteixen, en absolut –no garanteixen–, ni la universalitat ni la gratuïtat dels menjadors escolars.

També ens semblen –ja s'ha dit– totalment insuficients per garantir públicament –i subratllo «públicament»– les necessitats en matèria d'FP i evitar que la formació professional es converteixi, com està passant –com està passant– actualment, en un gran mercat formatiu generador de desigualtats. Actualment, la formació professional ja és un punt de mira dels grans fons d'inversió, i això és un mal senyal per al sistema educatiu. Algun senyal, algun indicatiu està donant, el nostre sistema educatiu públic, que està convertint la formació professional en un objectiu de mercat per a les grans corporacions privades i fons d'inversió.

D'altra banda, també ens preguntem si l'augment de personal de suport, de monitoratge i especialistes que proposa el pressupost del departament en la seva proposta per al 2022 continuarà –i ens temem que sí– apostant per la precarietat i per la pre-

carització d'aquest personal, basada en la subcontractació de la prestació d'aquests serveis en empreses i entitats privades.

Escoltin, no ens sembla de rebut predicar, per una banda, o intentar vendre, per una banda, l'increment de determinat personal de suport i de monitoratge i que això es basi en la precarització i en l'augment, com assenyalava a l'inici de la meua intervenció, de la transferència de recursos públics al sector privat en la provisió de serveis educatius.

D'altra banda, també hem d'assenyalar una qüestió que té en aquests moments la veu alçada, amb raó i legítimament, del conjunt de la comunitat educativa i dels seus principals agents socials i sindicals. Aquests pressupostos no reverteixen encara les retallades del 2010, i són pressupostos del 2022, dotze anys després. I això s'està produint en un context d'augment de les necessitats educatives, d'augment de les necessitats socioeducatives per motiu de la crisi i el creixement de les desigualtats socials en el nostre país, i es produeix en un moment i en un context de creixement econòmic.

Per tant, com s'explica que, en un context de creixement de les necessitats socioeducatives, d'augment de les desigualtats i de la segregació escolar i de creixement econòmic, aquests pressupostos no reverteixin les retallades del 2010? Amb raó la comunitat educativa alça la seva veu per tal de denunciar les insuficiències i mancances d'aquests pressupostos. Un exemple, un exemple entre tants. En aquests moments, i dotze anys després, continuem sense retornar als horaris lectius anteriors a les retallades, amb totes les conseqüències que això té.

Per tant, nosaltres, òbviament, hem presentat aquesta esmena a la totalitat, que votarem en aquesta sessió.

I, d'altra banda, òbviament, també ens proposem presentar esmenes a l'articulat de la llei de pressupostos i de la llei d'acompanyament per tal de poder millorar el resultat final dels pressupostos d'Educació amb relació als temes que hem assenyalat com a mancances o insuficiències.

Intentarem recollir el que són les demandes i propostes legítimes i justes de la comunitat educativa, del MUCE, i intentarem, a través de les nostres esmenes, garantir els recursos necessaris per a una escola realment inclusiva, per a una formació professional suficient, de qualitat i pública, per assolir la gratuïtat del zero-tres anys, per abaixar les ràtios a l'ESO i també per tal de revertir aquest increment de transferència de recursos públics als gestors privats, mitjançant, fonamentalment, dos línies d'esmena o dos línies de proposició per canviar i transformar aquests pressupostos. Per una banda, garantir l'equitat i reduir la segregació. Com? Revertint l'actual model basat en centres públics, concertats i privats cap a un model basat en la xarxa de titularitat pública, i també mitjançant propostes per a revertir la privatització i la mercantilització en la provisió de serveis.

Res més. Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Riera. Seria ara el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans, i té la paraula el senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Moltes gràcies, presidenta. Bé, avui em toca defensar aquesta esmena a la totalitat del Grup Parlamentari de Ciutadans a la secció pressupostària del Departament d'Educació.

Mirin, nosaltres fa dies que hem arribat a la conclusió que, per molt que el Govern parli de que són uns pressupostos expansius, aquests pressupostos el que són és marcadament continuistes. Hi han pocs canvis –pocs canvis– respecte a pressupostos anteriors, però els principals venen també derivats de la major disponibilitat de recursos econòmics per part de les transferències de l'Estat i també dels fons que arribaran a través d'aquests fons Next Generation de la Unió Europea.

Però és que l'acord pressupostari, primer, amb l'intent continuat d'arribar a aquest acord amb la CUP, el soci que tenien com a preferent..., doncs després de l'acord de l'últim minut, aquest acord de cap de setmana, un acord de suport mutu amb Podem, a parer nostre, el que fa és perpetuar la pèrdua d'oportunitats per a Catalunya.

Mirin, en aquests pressupostos en cap cas es plantegen qüestions tan essencials, des del nostre punt de vista, com són, per exemple, reordenar i racionalitzar l'Administració de la Generalitat. Seguim tenint una administració pública autonòmica que li sobra greix per tots els costats.

Intenta blindar aquestes pseudoestructures d'estat de la seva republiqueta del gelat de postres –me n'han sentit parlar més d'una vegada– i fa potser especial incidència a la republiqueta digital, eh?, aquesta nova joguina preferida que té, doncs, el desgovern que estem patint des de fa massa temps ja.

També fan el que fan sempre: mantenir via subvencions les xarxes clientelars, dedicar també fons a la propaganda interior i exterior i mantenir també uns sous d'alts càrrecs que a nosaltres sempre ens han semblat escandalosos.

Per tant, a parer del Grup Parlamentari de Ciutadans, és una molt mala notícia per a Catalunya que el projecte de llei de pressupostos hagi superat l'esmena a la totalitat, com va fer ahir al Ple d'aquest Parlament. Ja s'ha dit, eh?, però crec que ho he de repetir. Aquests pressupostos han superat l'esmena de totalitat al Ple a canvi de la pèrdua d'oportunitats molt concretes per a Catalunya. Les esmentaré un cop més perquè crec que són importantíssimes.

D'una banda, el projecte de Hard Rock al Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou, que queda realment en entredit, amb un govern, doncs, en què s'ha imposat la voluntat d'Esquerra Republicana, que sempre ha arrossegat els peus en aquest projecte, i amb un nou soci que és igualment belligerant que ho era el soci primigeni de la CUP amb aquest projecte tan necessari per al Camp de Tarragona i per a la gent que hi viu. O també impedit *de facto*, perquè aquesta és una realitat ja a què ens hem de començar a acostumar, la viabilitat, la possibilitat de que s'arribin a celebrar uns jocs olímpics d'hivern als Pirineus. Jo crec que estan clarament condemnats a mort amb la manca de voluntat política per part del desgovern de la Generalitat envers aquest projecte. Per tant, potser que comencem a oblidar-lo, perquè aquesta situació el fa totalment inviable.

El Govern tenia més opcions, això ho hem vist tots, ho hem sentit a dir reiteradament. Per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar s'han ofert reiteradament a arribar a acords amb aquest desgovern per poder tirar endavant aquests pressupostos que, probablement, haurien tingut, doncs, una mica més de seny, no? Però el Govern ha escollit –el Govern ha escollit–, i la seva elecció fa encara més impossible que el Grup Parlamentari de Ciutadans els hi donem suport i puguem donar el vistiplau a aquests pressupostos.

Per tant, aquesta esmena a la totalitat per la qual demanem el retorn al Govern d'aquesta secció pressupostària és coherent també amb l'esmena a la totalitat que hem defensat ahir mateix al projecte de llei en el Ple.

Els pressupostos d'Educació, doncs, tenen, en bona mesura, el mateix problema que el conjunt del projecte de llei de pressupostos. Bàsicament, dos problemes principals: despeses inflades en determinades partides, un sobrecost que creiem que és inassumible en determinades partides, i alhora també una manca d'inversió concreta en qüestions que a nosaltres ens semblen essencials.

Ja l'hi vaig dir, crec recordar, la setmana passada al conseller d'Educació: tot i que hi ha bones propostes com, per exemple, la gratuïtat de la P2, manquen inversions territorialitzades, que considerem necessàries i també urgents.

Després d'estudiar la proposta pressupostària del Departament d'Educació, nosaltres hem arribat a la conclusió de que la proposta inicial presentada pel Departament d'Economia, doncs, podria ser reduïda en 56 milions d'euros; 56 milions

d'euros referits exclusivament al Departament d'Educació. De l'anàlisi general del projecte de llei, hem arribat a la conclusió de que contenen fins a 1.200 milions d'euros de despeses que podem considerar inflades o fins i tot supèrflues.

El Grup Parlamentari de Ciutadans ja els hi anunciem, suposant que la lògica aritmètica d'aquestes esmenes a la totalitat..., no superin el tràmit en aquesta comissió..., el Grup Parlamentari de Ciutadans convertirà aquestes quantitats en esmenes concretes a cadascuna de les seccions.

Miri, els faré només cinc cèntims de les partides principals que formen part d'aquests 56 milions del Departament d'Educació que creiem que s'han de redirigir a altres qüestions més importants i més necessàries per a una política educativa que doni, doncs, un millor servei a la ciutadania de Catalunya i, el que és molt important, als nostres infants i als nostres joves.

Em centraré, per exemple, només en les retribucions bàsiques i complementàries d'alts càrrecs, d'una banda, i de personal eventual, la gran majoria de lliure designació. Es poden estalviar i, per tant, invertir millor gairebé 900.000 euros. Això pot semblar la xocolata del lloro, però hi ha una partida que per nosaltres és fonamental i que és una partida que és recurrent en tots i cadascun dels departaments de la Generalitat, que és l'estalvi possible, més que possible, que proposem en serveis recurrents de solucions TIC per part del CTTI. Un pressupost que... Ja l'hi vaig dir també al conseller Puigneró: nosaltres considerem que aquest centre és gairebé un forat negre, i és un pressupost que està inflat a tots i cadascun dels departaments i que, en el cas del Departament d'Educació, passa dels 43 milions i mig d'euros.

Però és que, a més, aquests pressupostos no contenen inversions suficients en qüestions que nosaltres considerem cabdals, que considerem ineludibles i que ja toca que es facin d'una vegada per totes, com, per exemple, la reducció de barracons. Ja és hora que deixin d'estar o que deixem d'estar, Catalunya, a la cua d'Espanya en aquesta qüestió. Ja n'hi ha prou de barracons, de perpetuar quelcom que hauria de ser, en tot cas, una solució temporal i d'emergència, no pas una solució que es perpetui en el temps, com és el cas de Catalunya.

Tampoc contempen, per exemple, qüestions fonamentals per nosaltres com és la millora necessària dels càlculs dels mòduls de concerts educatius, que estan absolutament desfasats i estan clarament infradotats i infrafinançats. És hora de que el Govern posi fil a l'agulla en aquesta qüestió que per nosaltres també és fonamental i que sustenta, en bona mesura, doncs, un dels pilars fonamentals del sistema educatiu català, com és l'educació privada concertada.

Tampoc recullen, per exemple, una proposta que proposarem –també els ho anuncio– per via d'esmena a aquesta secció pressupostària. Doncs no recullen la proposta de Ciutadans de concertar també el batxillerat, per exemple, eh?, l'educació secundària postobligatòria.

Mirin, amb aquests 56 milions d'euros que es podrien estalviar en aquest departament, en aquesta secció pressupostària, es pot fer tot això i molt més. Per tant, el que fa el nostre grup parlamentari és mantenir l'esmena a la totalitat i reivindicar, per exemple, qüestions que considerem essencials, necessàries i urgents. Reivindicar, per exemple, la construcció d'un nou institut al Baix Penedès, com li vaig demanar ja al conseller en la seva presentació d'aquests pressupostos i com ho demanen tots i cadascun dels alcaldes de la comarca de forma ferma i reiterada, perquè és una necessitat molt urgent disposar d'aquest nou centre educatiu al més aviat possible. I aquí sí que estem parlant de la xocolata del lloro perquè un nou institut estaria al voltant de 3 milions d'euros, que, enfront d'aquests 56 que es poden estalviar amb la nostra proposta, doncs, clarament encaixaria en aquests pressupostos per al 2022.

Bé, jo crec que està clar que aquestes esmenes a la totalitat avui, seguint l'aritmètica parlamentària, no passaran aquest tràmit en aquesta comissió i, per tant, perdrem l'oportunitat del retorn dels pressupostos al departament i, en aquest cas, al Govern de la Generalitat. Però els hi torno a repetir: presentarem esmenes no només

al projecte de llei de pressupostos i a cadascuna de les seves seccions pressupostàries, sinó també al projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic de la Generalitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Seria ara el torn, no havent-hi el Grup Mixt, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, que tindria aquests disset i mig... Un momentet, que ho poso. Posaré disset, i us deixaré una mica perquè no hi ha el..., bé, ara tindriem molta feina amb el mig, diguem-ne, eh? (*La presidenta riu.*) Per tant, disset i mig. I, per tant, té la paraula la senyora Antònia Batlle.

Maria Antònia Batlle i Andreu

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Des de Junts per Catalunya no podem dir altra cosa que felicitar-nos per la feina del Govern per tenir aquests pressupostos damunt la taula. Uns pressupostos socials i progressistes per fer front a les necessitats de país més enllà de la pandèmia. Una eina per avançar el país i donar oportunitats als ciutadans.

Saber distribuir els recursos que tenim és primordial, i entenem que s'ha fet una feina important posant els recursos limitats allà on són més necessaris. Com veiem, s'ha apostat significativament en Salut i en Educació, departaments als que s'ha dotat d'un increment de recursos important, repercutint, per tant, en aquest cas, en el sistema educatiu.

Podem parlar de molts àmbits dins de l'educació, i ara en faré un repàs. Cal afirmar que aquests pressupostos ens ajuden a fer un pas endavant, ja que les xifres són importants per poder fer les polítiques necessàries.

Són els pressupostos més alts que ha tingut el Departament d'Educació en la seva història, un increment, com bé sabem, del 17,8 per cent, amb un import de 6.681 milions d'euros per fer accions en polítiques educatives i continuar treballant per la transformació del sistema educatiu i de l'equitat educativa que tots volem.

Tenim clar que hem d'anar cap a uns pressupostos que consolidin el model que deriva de la llei d'educació de Catalunya, amb una distribució equitativa dels recursos per garantir uns mínims dignes per a tots els nens i nenes del nostre país, garantint les eines i els recursos que es necessitin. Un sistema educatiu que ens iguali, generant igualtat d'oportunitats. Només així aconseguirem el model d'èxit que tots desitgem.

Cal destacar, però, que també s'ha de posar èmfasi en totes aquelles millores del sistema educatiu que no tenen implicació pressupostària, perquè això ens porta cap a la millora de qualitat del servei.

Si anem mirant ja més concretament les partides del pressupost, cal destacar que més de la meitat de la despesa, un 57,4 per cent, correspon al capítol I, personal i incorporació de nous professionals; reforçar, ampliar i formar aquest personal. També tenim increment en el capítol II i el VII. Més projectes educatius, més pedagogia i més inversions. Aquests pressupostos ens encaminen cap a més centres, més docents, menys alumnes per aula, no tant com és necessari, però sí que hi anem avançant.

Des de Junts per Catalunya estem compromesos amb un sistema educatiu on els nostres infants i joves tinguin les mateixes oportunitats per accedir a una escola gratuïta i de qualitat, al marge del seu origen socioeconòmic; compromesos amb la coeducació i el dret d'elecció del centre amb la garantia d'equitat. Hem de garantir una oferta suficient i de qualitat, integrant la iniciativa pública i la social, entenent aquesta cobertura en els entorns i municipis amb manca de places.

Aquests pressupostos avancen cap a la gratuïtat del zero-tres i la reducció de ràtios a Infantil 3. Aquesta gratuïtat, que s'implantarà el proper curs a Infantil 2, amb una partida de 90 milions d'euros a partir del curs vinent, com he indicat, ens enca-

mina, doncs, a aquesta gratuïtat progressiva, entenent que hem de treballar cap a la universalització d'aquesta, reduint les desigualtats socials i educatives.

Es tenen present en aquests pressupostos també les escoles bressols rurals, amb la importància que tenen per lluitar contra el despoblament. Veiem com el departament té una cura especial de les ja existents, facilitant també que els ajuntaments implantin a les seves escoles escoles bressols rurals.

Hem de tenir molt present, però, la supervivència de la resta de les llars d'infants que no són de titularitat pública, ja que donen un servei necessari on no arriben les que sí que ho són. I aquí hi estarem amatents. Com es farà des del departament la gratuïtat d'I2 a les escoles que tenen concert?

Crec important en aquest punt remarcar els diners també destinats al retorn del deute dels ens locals, que podem veure en aquest pressupost, amb un import de 9,5 milions d'euros, donant compliment al calendari reflectit en la llei d'acompanyament de mesures de l'anterior pressupost.

Un altre aspecte important també, reclamat de la comunitat educativa, és la reducció de ràtios. En aquest cas, començant amb l'Infantil 3, passant de vint-i-cinc nens i nenes a vint, significant un increment d'inversió en més professionals, en concret 1.545, i un augment significatiu de grups, 450 grups addicionals. S'ha de treballar progressivament per anar reduint les ràtios a tots els cursos, però celebrem que ja comencem a treballar i anem fent camí.

Des del nostre grup entenem que s'han de marcar prioritats en la lluita contra la segregació, la inclusió i el model d'immersió lingüística.

Fa una estona he parlat d'inversió en el capítol I, per a la millora educativa, que suposa més del cinquanta per cent del pressupost d'Educació, amb un increment de 160 milions d'euros respecte a l'anterior pressupost, cosa que significa millores en les condicions del personal, així com la incorporació de noves dotacions de personal, al voltant de 950 places, i també l'increment en el personal d'atenció educativa, que té un efecte directe al sistema inclusiu.

Les millores en les condicions laborals del personal recauen en millores del sistema educatiu, per tant, en millorar l'èxit del sistema que tots volem. Quan parlem d'aquestes millores, hem de fer referència a l'estabilització també de les plantilles, una reivindicació que tots sabem que està sobre la taula de fa temps. S'està avançant cap a aquesta estabilització, creant en els propers tres anys més de tretze mil places. Aquesta planificació ens portaria d'un vint-i-quatre per cent de personal interí actual a un deu per cent l'any 2024.

Pel que respecta al professorat, també trobem un augment en formació, una formació imprescindible i essencial per a l'èxit de l'alumnat. Un pla de formació per dotar de competències els docents tant en la capacitació digital, l'educació sense estereotips sexistes ni discriminatoris, l'educació per la sostenibilitat com per incentivar l'ús del català en la comunitat educativa.

Deixin-me aturar ara en un aspecte molt important que entenem des del nostre grup parlamentari i que és una qüestió de país: el català com a llengua vehicular del sistema educatiu, l'escola en català. Dades i realitat. En contra del que alguns grups aquí presents volen fer creure repetint i repetint que el castellà no està discriminat..., i no ens cansarem de reclamar la defensa del català, exigint al departament que actuï d'acord amb aquesta defensa, perquè forma part de la nostra cultura i la nostra identitat, la qual reivindicarem dia rere dia defensant el nostre país.

Tal com diu l'article 11 de la llei d'educació de Catalunya, aprovada per aquest Parlament, el català, com a llengua pròpia de Catalunya, és la llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge en el sistema educatiu. La llei regula el règim lingüístic del sistema educatiu a fi de garantir la normalització lingüística del català.

I per això aquí també remarquem la necessitat, tal com va explicar el conseller en aquesta comissió, d'impulsar el pla d'impuls de la llengua, de l'ús social del ca-

talà, creant grups impulsors en cadascun dels centres educatius, no per espiar, sinó per conèixer la realitat actual de cada centre i poder donar als mestres i professors les eines per tal que puguin fer ús del català com a llengua vehicular.

Un altre aspecte important en aquest departament són les escoles, com bé sabem. Com és evident, la importància dels equipaments és bàsica en les obres, reformes, adequacions i millores dels edificis dels centres públics del nostre país, on el pressupost també hi posa accent. Trobem aquí un pressupost de 16 milions d'euros. Tenim molt clar que no podrem arribar a tots els centres o municipis que ho necessiten, però aquí apellem a la bona redistribució que faci el departament dels recursos existents.

Seguidament, parlem de formació professional. Des de Junts per Catalunya destaquem el compromís per a l'impuls de la formació professional, amb una partida de 22,8 milions, destinats a desenvolupar el pla de xoc en formació professional.

Destaquem la importància d'incorporar a la xarxa del departament centres que actualment tenen altres titularitats per tal d'incrementar l'oferta de places públiques, així com també una partida per renovar i modernitzar part de la maquinària i d'altres equipaments de la formació professional, també molt reclamat pel sector.

Hem de donar-li el valor que li correspon, a la formació professional, i sobretot tenir la col·laboració publicoprivada –molt necessària–, així com adaptar l'oferta a les necessitats del mercat, orientar els estudiants i treballar conjuntament amb el sector empresarial i productiu per aconseguir una formació professional de qualitat i de servei al sistema educatiu i formatiu.

Un altre aspecte molt important és el que el departament anomena «escoles lliures de violència». Parlem d'una partida de 777.000 euros per prevenir, intervenir i fer seguiment de les situacions de violència que afecten els menors. Parlem aquí de recursos destinats a promoure la sensibilització i garantir la protecció dels infants i joves, per a assessorament als centres, dotacions de personal per als equips tècnics, formació, seguiment sistematitzat dels casos de violència, jornades de difusió, avaluació del pla d'escoles lliures de violència i moltes altres actuacions.

També voldria fer incís en la creació de la unitat de suport a l'alumnat en situació de violència, amb un canal de denúncia directa per facilitar la comunicació de les víctimes i atendre totes les situacions. Sabem que és primordial per al dia a dia dels nostres estudiants que les escoles siguin espais lliures de violència i espais segurs per a tots els alumnes, ja que estem patint les conseqüències mortals d'aquestes situacions, i en això hem de ser contundents, per la gravetat de moltes de les situacions que viuen els nens i nenes a les nostres escoles.

Lluitar contra la segregació. Parlem de lluita contra la segregació i hem de parlar, per tant, del decret d'admissió. I aquí, en aquests pressupostos, trobem una partida de 38 milions d'euros per a la redistribució equilibrada de l'alumnat més vulnerable, fent que tot l'alumnat sociovulnerable que entri a qualsevol centre educatiu finançat amb fons públics disposi de l'acompanyament econòmic per garantir-li la gratuïtat al cent per cent lluitant, per tant, contra les desigualtats. Estem parlant de garantir la seva gratuïtat tant a escoles públiques com concertades. Parlem tant de material escolar, sortides com llibres de text, beques menjador i tots els serveis escolars complementaris.

Escola inclusiva. El desplegament del decret d'escola inclusiva és de necessitat vital per a l'èxit del sistema educatiu, juntament amb el desplegament del pacte contra la segregació. Aquests pressupostos preveuen un increment de 32 milions d'euros, destinats a increment de dotacions de personal, dotacions de personal d'atenció educativa, buscant la millor atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials perquè cap alumne en quedi exclòs, buscant així una atenció educativa de qualitat.

Troblem molts altres aspectes reflectits en aquests pressupostos des de l'acompanyament emocional, importantíssims en els moments que estem vivint degut a

l'impacte emocional de la pandèmia en els joves i nens, incrementant, doncs, els professionals dels equips d'assessorament psicopedagògic.

Per potenciar l'educació inclusiva i la igualtat d'oportunitats també hem de tenir presents els plans educatius d'entorn i els plans de millora d'oportunitats educatives, els quals ens permeten arribar a un nombre important d'alumnat i de manera molt precisa.

Parlem del pla d'educació digital, amb pressupostos de 247 milions d'euros, destinats a seguir desplegant la seva implementació, anant cap a la consolidació de les competències digitals dels docents, així com garantir el dret universal de l'educació digital, assegurant la digitalització dels centres educatius. Aquest pla preveu continuar amb la distribució dels dispositius a l'alumnat i al professorat, així com també preveu una partida per a mentors digitals per fer el desplegament de l'estratègia i el projecte digital dels centres educatius. Com bé sabem, la tecnologia és imprescindible, però encara és més important l'ús que se'n fa.

Per anar acabant la meua intervenció, remarcaré quelcom que és evident. No podem pretendre tenir-ho tot en un any, però anem caminant cap a aquesta educació inclusiva, no segregada i de qualitat, que el que genera és igualtat d'oportunitats.

Valorem la voluntat d'aquest Govern per desplegar polítiques educatives que garanteixin una educació de qualitat inclusiva i equitativa per a tots els infants i joves del nostre país. Només ho podem aconseguir posant-hi recursos i anant-los augmentant pressupost rere pressupost, i per això valorem positivament l'increment actual. Sabem que aquests no són els millors pressupostos i que són insuficients, com s'ha dit aquí des de molts grups. Com ens va dir ahir el conseller Giró, però, són els millors que podem tenir en aquests moments.

Escoltin, els diré una dita: no plou mai a gust de tothom. I, certament, ho podem aplicar al dia a dia i ho sabem molt bé també en política quan es prenen decisions, i aquí ens hi trobarem tots: vostès demanen més, sí, nosaltres també.

Junts per Catalunya també vol més recursos per poder generar un país d'oportunitats, d'oportunitats per als ciutadans, per a les empreses, per als emprenedors. Un país pròsper i de progrés. Ara, aquesta és la nostra responsabilitat, aprovar els pressupostos que necessita el país amb les eines que tenim, que, de moment, són autonòmiques i amb recursos limitats.

Per això votem «no» a les esmenes a la totalitat, per responsabilitat i per compromís amb el país, amb la situació actual provocada per la covid i amb uns bons pressupostos, que recullen les necessitats que Catalunya té, al nostre entendre, i també per responsabilitat i compromís amb el cinquanta-dos per cent que va sorgir de les eleccions del 14 de febrer, que ens permet seguir lluitant per deixar de tenir uns pressupostos de context autonomista, per tenir uns pressupostos d'una Catalunya independent, amb més recursos per a tots els àmbits. Més recursos vol dir més atenció, i més atenció vol dir més bon servei a nivell educatiu en aquest aspecte.

Lamentem que no s'hagi mantingut la majoria del cinquanta-dos per cent en aquesta tramitació, que era el mandat que teníem de les urnes. Nosaltres continuem treballant, assumim les responsabilitats que ens pertoquen per tirar endavant el país, però els recordem que des de Junts per Catalunya estem aquí per aconseguir la independència d'aquest país, que, com hem explicat en moltes ocasions, només té avantatges per al nostre dia a dia. Tots els catalans, votin el que votin, ho necessiten.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Seria ara el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula la senyora Mònica Palacín. També n'hi poso disset, però té mig minutet més, si el necessités.

Mònica Palacín i París

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. Avui en aquesta comissió, un pas més en la tramitació d'aquests pressupostos.

Deixi'm, prèviament, fer un comentari a aquells que són objecte i beneficiaris d'aquests pressupostos que estem debatent avui i durant tots aquests dies fins a la seva aprovació, que són, en aquest cas que ens pertoca a nosaltres, tots els membres de la comunitat educativa –centres educatius, docents, professionals i l'alumnat. Ells són, en definitiva, elles, les beneficiàries d'aquests pressupostos i de totes les mesures que avui es debaten.

Hi ha un..., no? Estem parlant aquests dies..., perquè no hem sortit encara de la pandèmia i, doncs, tots sentim que hi ha aquests casos de grups confinats. Aquí, en aquesta mateixa sala, tenim alguns pares i mares que tenen algun dels seus infants confinat a les aules. Tot i així, crec que posem en valor un cop més, perquè això ho hem estat fent durant aquests mesos que portem de pandèmia, la incidència de la covid als centres educatius, les mesures que s'apliquen als centres i, per tant, la professionalitat dels seus equips directius i del seu professorat. La incidència, en aquest cas, dels acumulats és menys d'un u per cent en total. I, per tant, posem també en valor això, i agraïm, un cop més, l'esforç que fa tota la comunitat educativa.

Com ja els hi vàrem dir el dia que va comparèixer el conseller, aquests pressupostos evidencien la voluntat del nou Govern republicà d'assegurar una Catalunya d'oportunitats, de benestar i d'igualtat. És per això que volem posar sobre la taula que tenim en aquest moment, en termes generals, quatre escenaris inèdits a tenir en compte i no gens menors per veure, diguéssim, tota la visió d'aquest pressupost que avui debatem en una secció, però que ahir vàrem començar a debatre de manera general.

Els pressupostos del 2022 ens agafen amb els deures fets per aprofitar el major marge fiscal que permet Europa. Ja fa anys que Esquerra aposta per un increment en la despesa de partides com Educació, i això, en tot cas, en l'evolució dels pressupostos que portem des de la crisi del 2008..., doncs podem veure l'increment en aquesta despesa.

En segon lloc, hi ha una injecció d'ingressos extraordinària gràcies als fons Next Generation de 2.058 milions d'euros, que no són un regal del Govern del senyor Sánchez, no són un regal en cap cas, sinó que són fruit, evidentment, d'aquest esforç que a nivell europeu s'està injectant en aquest cas als estats, però que a l'autonomia dels recursos que aquí ens devem també pertocuen aquestes quantitats. Per tant, posar en valor que quan parlem d'aquests ingressos, en tot cas, el fet de que no prosperin aquests pressupostos el que faria és posar-los en perill. Per tant, aquells grups que defensen tan fermament aquests fons i aquests ajuts que ens envia el Govern espanyol, alhora, en els seus discursos els estarien posant en perill.

En tercer lloc, el desenvolupament d'una fiscalitat pròpia gràcies a la feina feta pels equips d'Esquerra al Departament d'Economia les dues últimes legislatures, que s'han pogut veure en una fiscalitat verda i de progrés en la reforma fiscal del 2020.

I, per últim, la capacitat negociadora amb l'Estat, com, per exemple, recuperar els imports corresponents a l'IVA del 2017.

Tot això, d'aquests escenaris..., dos d'aquests difícils de repetir en un mateix any i impossible que els quatre, aquests quatre escenaris tornin a coincidir. Per tant, prorrogar uns pressupostos amb aquestes condicions seria un insult imperdonable vers la ciutadania, atès que ens dificultaria la incorporació d'aquests fons Next Generation, com deien, i la possibilitat de realitzar despesa per a la transformació social, verda, democràtica i feminista que necessita aquest país.

Les esmenes a la totalitat que es debaten avui representen diferents plantejaments ideològics, cert, però tenen un element comú: l'intent de bloqueig a les polítiques necessàries per a la ciutadania del país.

Negar l'evidència que aquests pressupostos suposen una transformació en polítiques públiques, malgrat ser encara enmig de la pandèmia, i precisament perquè encara som enmig d'efectes devastadors de la pandèmia, no és constructiu ni fa cap favor a la societat, a la situació social del país. Això no es pot defensar ni des del liberalisme ni des de l'extrema dreta ni des de l'esquerra dogmàtica, perquè, precisament, aquests pressupostos es troben als antípodes del que voldrien aquells que pretenen aquest bloqueig.

No podem malbaratar aquesta oportunitat, i hem treballat fins l'últim moment per ser fidels a les paraules donades, fidels, doncs, a uns acords també segellats en el pacte d'investidura. I posaré alguns exemples. En aquest pacte d'investidura, i tal com queden reflectits en aquestes propostes, no hi ha projecte sobre la taula per ampliar el Prat sense consens territorial ni avaluació ambiental. Hi ha supeditació del projecte dels jocs olímpics d'hivern a la voluntat popular i sostenibilitat ambiental; l'articulació d'una via d'impuls de la participació ciutadana i els municipis en els projectes d'energies renovables; acabar amb la possibilitat que alguns membres dels cossos de seguretat puguin exercir persecucions instrumentals per reprimir la protesta, o seguir a l'avantguarda d'Europa en polítiques de garantia de renda.

I, com comentaré més endavant, uns pressupostos que redueixen –ja ho hem parlat extensament i s'ha posat sobre la taula inclús per aquells grups parlamentaris que avui també presenten aquesta esmena a la totalitat–, com dic, uns pressupostos que redueixen les ràtios a Infantil 3 i la primera passa per garantir la seva gratuïtat i universalitat del zero a tres.

Per tant, republicanisme al capdavant, empoderament de la ciutadania, transició energètica, democratització, garantia de drets civils i polítics i passes importants altra vegada en polítiques socials. Les polítiques que mereixen els nostres conciutadans, perquè sabem que el moment actual és clau i transcendent per a la situació social i econòmica que travessem. Seguim, doncs, una proposta expansiva cap a l'esquerra, transformant amb les poques eines que tenim i continuant la fi de les retallades del 2017, amb la clara aposta per la despesa en polítiques socials.

Sabem que no són els que voldríem dins d'una Catalunya independent. Malgrat tot, cuidem aquest mentrestant, però amb una clara voluntat transformadora. Diria que ni tan sols en aquesta governança quasi federal..., que m'ha fet gràcia quan la diputada Niubó feia referència a aquest rol de l'Estat envers les seves transferències, no?, i a aquestes, algunes vegades, engrunes que envia a Catalunya. I ho torno a dir: és que no hem de donar gràcies de re. És a dir, les transferències de l'Estat són recursos que provenen de l'esforç de les famílies i dels ciutadans i de les activitats econòmiques del país i, per tant, són recursos nostres.

Sobre el tema que ens ocupa, l'educació, em centraré en tres eixos. Ja els va explicar extensament el conseller Cambay a la seva compareixença..., i al qual, doncs, jo mateixa ja vaig fer també referència a la meua intervenció, però crec que és interessant fer-ne esment. Aquests tres elements, aquests tres eixos sobre els que pivoten aquests pressupostos en la secció d'Educació, que són la transformació i l'enfortiment del sistema educatiu català, potenciar l'educació inclusiva i la igualtat d'oportunitats de tot l'alumnat, impulsar i consolidar el model de formació i qualificació professionals.

En el cas de la transformació educativa, parlàvem de fer efectiu el compromís d'assolir la gratuïtat zero-tres, aquesta mesura que ja vam dir que va a l'arrel de la lluita contra la segregació, fent accessible a tothom l'accés a una etapa educativa fonamental per al desenvolupament social i cognitiu dels infants, i també amb aquesta visió feminista, que permet, sobretot a les dones, no haver de renunciar a la seva vida professional.

També un tema no menor, que és el benefici als ajuntaments, sobretot aquells que han estat fent un esforç ingent per garantir aquest servei a la ciutadania i que

han aplicat la tarifació social. Per tant, aquests ajuntaments veuran molt beneficiat l'ingrés de l'aportació que correspon a les famílies i reduïda en molts casos aquesta aportació que fan de més per haver aplicat la tarifació social.

També són importants les reduccions de les ràtios progressives, compromís amb aquest pressupost, compromís del pacte d'investidura i que veurà com serà efectiu de cara al curs que ve a les aules d'Infantil 3 de vint-i-cinc a vint alumnes i, de manera progressiva, doncs, anirà avançant en les diferents etapes.

Pel que fa al personal, a les plantilles docents, l'aposta per seguir estabilitzant aquestes plantilles, les millores de les situacions laborals. Abans es deia que no s'havia reconegut cap de les peticions que es feien entorn de les millores laborals. Crec que és important posar sobre la taula la recuperació dels terços a mitja jornada i les substitucions de tres a quatre dies a la setmana.

En segon lloc, parlàvem de l'equitat i, per tant, la lluita contra la segregació, imprescindible per assolir una societat basada en la igualtat d'oportunitats i l'accés universal a les noves tecnologies. El desplegament del pla d'educació digital... Ja no faré referència als ordinadors perquè ja ho ha dit la diputada Niubó. *(Rialles.)* Gràcies.

Bé, seguir desplegant el decret d'escola inclusiva, que és evident que són quantitats insuficients; s'ha dit moltíssimes vegades. I, evidentment, el Govern també voldríem tenir tots més recursos, però, en tot cas, cal un convenciment ferm del desplegament de l'escola inclusiva en benefici de tot l'alumnat que ho necessita. El desplegament del pacte contra la segregació, també.

Parlàvem també de les beques menjadors. En aquest cas, l'increment de 2.200 beneficiaris previstos més en les dues modalitats, tant el cobriment del cent per cent com del setanta per cent. I, evidentment, sense oblidar el pla de benestar emocional i de salut mental que s'està ja desplegant a les aules dels centres educatius.

I el tercer dels eixos: en aquest hem pogut veure l'esforç que s'ha fet per donar resposta a la demanda a la formació professional. Els números són els que són; s'han desbordat a causa de l'enorme demanda, no només dels alumnes procedents de l'educació obligatòria, sinó també de tot un perfil de persones que han sortit, malauradament, expulsades del món laboral i, per tant, han vist en la formació professional una nova oportunitat. I el compromís del departament d'aquell increment de més de 31 milions; ara amb l'acord arribat, doncs, amb el grup parlamentari comuns, podem gairebé multiplicar per dos aquesta partida. Imprescindible, doncs, nous professionals docents, nous grups en centres públics i una previsió d'una preinscripció abans per poder avançar els escenaris de cara al curs vinent.

Pel que fa a la llengua catalana –imprescindible–, cal un pla d'autodiagnosi i acompanyament als centres, cal conèixer la realitat lingüística a les nostres aules i aplicar accions de millora. Això passarà per fer formació a tots els docents –a tots els docents– a les nostres aules, reconeixent i tenint claríssim que l'única llengua vehicular a les escoles catalanes és el català, com ho és a tot el món només una llengua vehicular. Aquest és un debat que hem tingut i seguirem tenint eternament, de si hi han d'haver dues llengües vehiculars a les aules. No, només n'hi ha una, i això poden mirar els models educatius de diferents països que comparteixen llengües.

I després hi ha un element que m'ha semblat una mica irresponsable. Vull dir, vostè fa el que vulgui, eh? Però, en tot cas, en els pressupostos parlar de temes tan específics territorials no sé si ens convé a ningú; no sé a vostè, però demanar una escola al Penedès que no està al pla d'infraestructures, a part d'irresponsable, el que fa és intentar posar per davant o pressupostar la construcció d'una escola quan hi ha un pla i hi ha molts municipis, molts ajuntaments que estan esperant el seu torn, malauradament, perquè es faci el seu centre educatiu. Doncs crec que això no hi ajuda gaire.

En definitiva, la suma de totes aquestes mesures: més de 7.700 milions d'euros. Als senyors del PSC, vostès han governat i saben que els pressupostos –així a trets molt generals– és tant entra, tant surt, no? Vull dir, això, bé, a casa també passa, eh? Tant entra, tant surt; intentem fer-ho. Però, en tot cas, ja he dit que és a trets molt generals.

Vostès han fet una carta als Reis, i jo és que la signaria absolutament ja. Però, en tot cas, com que no desvetllarem aquí l'origen dels Reis Mags, doncs dir-li que potser una mica de demagògia, perquè totes les partides de les que vostè ha parlat, de la insuficiència de les partides existents, etcètera..., és a dir, jo no sé quan facin les seves esmenes d'on trauran per posar, d'acord? Ja ho veurem, eh?, i segurament tindrem un debat interessant i que intentarem arribar a acords, com sempre intentem fer, però, en tot cas, ja dic, crec que han estat excessius.

Bé, doncs per acabar ja, si avui presentem aquí uns pressupostos de transformació és perquè volem fixar les bases per a una Catalunya més lliure, més pròspera i més verda, és perquè tenim una oportunitat; més feble del que ens agradaria, és cert, però una oportunitat de refer el país, i crec que no l'hem de malbaratar.

Vull acabar la nostra intervenció amb un agraïment al grup dels comuns, que permetrà de nou que aquests pressupostos prosperin en benefici de la ciutadania, ja que amb aquests pressupostos podran veure la llum les polítiques públiques cap a la transformació social, feminista, verda i democràtica.

També instem la CUP a seguir treballant per generar les majories que donin resposta a la lluita cap a l'alliberament nacional. Aquests pressupostos també són els seus, malgrat el seu vot, i estic segura que podrem seguir treballant plegades per generar els canvis que aquest país tant necessita.

Per tant, doncs els agraeixo a tots la seva posició. El nostre vot serà en contra d'aquestes esmenes a la totalitat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Palacín. Seria ara el torn per defensar..., aquests cinc minuts més que té cada grup parlamentari, que seria per cinc minuts, si volen, i, si no volen, no passa res. Per tant, dono la paraula, primer, al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula... Un moment, que posaré el... Ara he de canviar això, un momentet. *(Pausa.)* Ara. Té la paraula la senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Gràcies, presidenta. Seré molt breu, no l'esgotaré i, per tant, no pateixin massa.

No, jo crec que podem seguir donant voltes sobre el mateix, però jo crec que hem d'anar als fets. Nosaltres no hem fet gens de bloqueig; al revés, hem obert una porta que se'ns ha tancat. I aquests no són els pressupostos millors possibles, són uns pressupostos millors que els anteriors. És evident que eren anteriors a la pandèmia, però, com deia, no són els millors possibles per una actitud sectària del Govern.

I l'incompliment en inclusiva clama al cel. Com pot ser que no tinguin identificat l'alumnat amb necessitats educatives de suport educatiu, que no sàpiguen quin és el seu suport necessari? Aleshores, a què es dedica el Govern?

És evident que s'han de reforçar els professionals als EAPs, que estan saturats, que són incapaços de donar resposta, els SIEIs, que cal millorar en detecció. Per tant, no són cartes als Reis, són millores possibles, que veurem en les esmenes, no?, les esmenes que es faran a la secció. I, per tant, espero que puguem tenir un bon debat i que es puguin acceptar, si serveixen i poden contribuir a la millora, perquè és evident que tenim un decret del 2017 que no s'ha desplegat, i ja no sé quants anys més haurem d'esperar.

El mateix passa amb la formació professional. La llei és de 2015, i és evident, novament, que falta professorat, que falten orientadors, que cal disminuir les ràtios. I per això ens calen nous equipaments, perquè, al final, jo ja no sé com podem posar

l'alumnat d'amuntegat en els cicles formatius. I, per tant, el que falten són places públiques. Nosaltres fèiem una aposta de més de trenta mil, però diem: com a mínim, vint mil. I vull recordar també que no tenim ni un únic centre integrat de formació professional.

El tema de l'anglès no és una dèria del PSC, és una aposta; hauria de ser una aposta de país per l'equitat, perquè és sinònim d'oportunitats laborals, formatives per a tothom.

Per tant, espero que amb aquests tres eixos i amb alguns més que he concretat a la primera intervenció, doncs, tinguem, en el tram del debat sobre aquestes esmenes, oportunitat de millorar aquests pressupostos, que hi hagi aquesta disposició, com a mínim, de millorar-ho a través de les esmenes, perquè les dades de xifres educatives no conviden a l'optimisme.

Tenim un abandonament escolar que és alt, però és que està per sobre no només de la mitjana europea, també de la mitjana espanyola. Som de les regions europees amb més segregació escolar. Tenim uns resultats educatius que podrien millorar, perquè estan estancats o han retrocedit en els últims deu anys. I, per tant, valorem –i així ho hem fet sempre, no?– l'esforç que fa el Govern de millora d'aquesta inversió, però entenem que és una millora molt insuficient.

I, per tant, hem de tornar a dir que no són els millors pressupostos possibles, que són molt millorables i que Catalunya el que necessita no és un govern trencat o amb constants enfrontaments entre els propis socis o amb majories que van fent aigües, sinó que necessita recuperació i també recuperar inversió educativa i, per tant, fer una aposta per l'educació com a palanca de progrés de promoció social i també d'igualtat d'oportunitats i de cohesió.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Seria el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el senyor Manuel Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies. Com que la música, i per extensió la poesia, amanseix les feres, utilitzaré el meu torn de rèplica per recitar uns versos del David Jou: «Si aprenguéssim a saber les nostres culpes, / la nostra part del fracàs, / i sabéssim adreçar la nostra voluntat / cap al futur, cap al millor, cap a l'altura, / quant de rovell cauria de les portes que hem d'obrir, / com lliscarien les frontisses dels exàmens de la vida!»

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Acosta. Quasi no he tingut temps de reaccionar, eh? Un moment perquè... (*Pausa.*) Ara. D'acord. Seria ara el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, i té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, presidenta. Mirin, dades que segur que tots i totes vostès coneixen. Són dades que, recentment, ha publicat la Fundació Bofill i que ens parlen de l'increment de la segregació escolar en el nostre país. Segons aquestes dades, en aquests moments tindríem a casa nostra 420 centres escolars qualificables de segregats, segons la Fundació Bofill, vint més que fa cinc anys, eh? Per tant, la tendència és a l'increment de la segregació escolar. Alguna cosa deu passar que no només està relacionada amb la manca de recursos, sinó amb el model educatiu, amb l'estructura educativa. I sembla que el Govern i el departament vulguin ser cecs i cegues davant d'aquesta realitat i no aplicar polítiques públiques que reverteixin de forma dràstica..., i dic «dràstica» perquè la solució al problema és urgent.

I afegeix encara la Fundació Bofill, pel que fa a la segregació escolar, que aquesta també està augmentant, també té tendència inercial a augmentar per l'assignació continuada d'alumnes vulnerables al llarg del curs, sobre el vuitanta-tres per cent de centres que ja estan en una situació de segregació. Per tant, aquí tenim un problema. Hi insisteixo, els pressupostos que se'ns plantegen no aposten ni en termes pressupostaris ni en termes de model per revertir aquesta situació.

I, bé, a propòsit de la intervenció de la portaveu d'Esquerra Republicana. Mirin, efectivament, aquest Govern continua apostant –em refereixo al Govern, eh?– per determinats macroprojectes i infraestructures d'aquest país que considerem absolutament desfasats, fora de lloc i contraris a qualsevol racionalitat pel que fa al que hauria de ser un adequat model de desenvolupament per al nostre país. I es tracta d'infraestructures i macroprojectes que són inèrcia, que obeeixen a la inèrcia del que en rigor hem de qualificar i qualifiquem de sociovergència. I això és així, i aquest Govern de la Generalitat segueix ancorat, empresonat, engabiats dintre d'aquesta inèrcia, d'aquest model de desenvolupament.

Mirin, tenir en l'horitzó la possibilitat de celebrar uns jocs olímpics d'hivern en un context de canvi climàtic, d'emergència climàtica i en un país mediterrani és una barbaritat, és una absoluta barbaritat. Òbviament, hi han propostes de desenvolupament des del territori, hi ha coneixement, hi ha capacitat i hi ha iniciativa en el territori de projectes alternatius que poden suplir aquest tipus de macroprojectes.

Barcelona World, cultura de turisme de masses i de casino; ampliacions aeroportuàries; ampliació del port de Barcelona per acollir més creuers. Suposo que ho veuen, que tot això és una barbaritat, és un despropòsit. És la inèrcia del mateix model de desenvolupament de sempre, però és que les condicions han canviat, i l'experiència ens obliga a canviar si volem actuar amb responsabilitat, perquè això el que genera és turisme de masses, explotació extractivista del territori, precarietat laboral, empitjorament de la crisi climàtica i dependència absoluta. És a dir, és un plantejament regressiu pel que fa a la sobirania d'aquest país.

Estem parlant d'un aeroport de l'Estat a Catalunya, estem parlant d'uns jocs olímpics d'hivern de l'Estat a Catalunya, i sembla que això no els hi preocupi excessivament. És a dir, estan plantejant en el seu horitzó d'acció de govern, en el seu horitzó de model de desenvolupament, un model que aposta per augmentar la dependència i, per tant, la pèrdua de sobirania amb relació a l'Estat i amb relació a les empreses de l'IBEX 35.

Per això els diem que el que cal és revertir el model, revertir el model de desenvolupament. Hi han alternatives, hi han propostes per canviar el model de producció cap a una economia pública que aposti, per exemple, per l'educació com una font, també, de creixement econòmic i de desenvolupament econòmic.

Per tant, escoltin, vostès, que estan en minoria –el Govern està en minoria–, tenen dues opcions. Una, apostar per construir aliances i un projecte de futur que orienti cap a la independència i cap a un canvi de model de desenvolupament que miri a l'esquerra, que és el que necessita aquest país, i aquí tenen la nostra mà estesa i la nostra disposició. O bé el que estan fent, que és posant-se en mans de polítiques continuistes sociovergens i d'estabilització de les institucions de l'Estat i del règim. Un govern en minoria ha d'optar cap a un cantó o cap a l'altre, cap a l'esquerra o cap a la dreta, cap a la independència o cap a l'estabilitat del règim i de l'Estat. Segons per quin camí optin, ens hi trobaran. Segons per quin, no.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Riera. És el torn ara del Grup Parlamentari de Ciutadans, i té la paraula el senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Sí; gràcies, presidenta. Bé, reiterar, doncs, que defensem aquesta esmena a la totalitat pel fet de que, entre altres coses, aquests pressupostos tenen molta despesa supèrflua i es pot invertir molt millor.

M'ha parlat la portaveu..., la senyora Palacín, la portaveu d'Esquerra, sobre el pla d'infraestructures, que hi han coses que no s'hi inclouen, no? Miri, el problema que té aquest Govern és, precisament, que dedica molts..., esmerça molts recursos a aquestes estructures o estructures d'estat de fireta, que estan entestats en tirar endavant. I les infraestructures que en realitat es necessiten, doncs, no s'acaben de fer mai, no? De fet, hi ha molt poqueta obra pública en aquests moments que estigui funcionant a Catalunya en inversions reals de la Generalitat.

Miri, he posat el cas del Baix Penedès a tall d'exemple, perquè tenim una comarca que no només està a la cua de Catalunya pel que fa a la inversió del Govern de la Generalitat des de fa molts anys ja; també és una comarca que està en un creixement exponencial de població i que aquesta necessitat la té i la té molt concreta.

I abans he dit que, a parer del Grup Parlamentari de Ciutadans, aquest pressupost d'aquesta secció, d'Educació, doncs, conté, com a mínim, 56 milions d'euros de despesa supèrflua que es podria reconduir cap a altres inversions. Per tant, amb 56 milions d'euros, aproximadament, es podrien construir al voltant de catorze instituts arreu de Catalunya. És possible que no en necessitem tants de cop, però, en tot cas, alguns que se'n necessiten, estiguin o no estiguin al pla d'infraestructures..., si no hi són, és per deixadesa del Govern, per no tenir aquesta visió estratègica que necessita tenir del territori.

Per tant, el que han de fer és esmerçar aquests recursos al més aviat possible, perquè, ho repeteixo, hi ha un augment poblacional que és exponencial a la comarca i cal evitar desplaçaments, cal millorar el sistema educatiu, millorant l'eficiència, millorant l'eficàcia i, en conjunt, doncs, la qualitat del sistema, no? Per tant, ho torno a reivindicar i ho presentarem com una esmena, la necessitat de construir al més aviat possible aquest institut.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Alonso. Seria ara el torn de... Com que no hi ha el Grup Mixt, seria el torn ara del Grup Parlamentari de..., de..., perdó, de Junts per... És que anava rumiant si li havia donat la paraula al... No, és al final de tot; senyor Cid, és al final de tot. Com que feia així, m'ha fet dubtar. No, no. (*Veus de fons.*) No, no, no. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. No sé si vol intervenir.

Maria Antònia Batlle i Andreu

Sí; només una puntualització a la diputada socialista. Quan es... Bé, en aquest 2022 s'inverteixen 1,6 milions d'euros a les universitats per millorar competències lingüístiques dels estudiants per obtenir el B2, després de la recent aprovació del decret de terceres llengües. Per tant, no és cert que hi hagi una manca d'inversió en aquest sentit i seguirà sent prioritària la formació i l'aprenentatge de les llengües en l'educació obligatòria i postobligatòria, i els departaments continuaran treballant-hi conjuntament.

Res més.

La presidenta

Gràcies. Seria el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que no vol torn. I, per tant, ara sí, senyor Cid, té deu minuts, que li poso ara al rellotge. I, per tant, és el del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Li dono la paraula, senyor Cid; deu minuts.

David Cid Colomer

Gràcies, presidenta. No sé si els esgotaré, però, en tot cas, si arriba el moment, ja m'ho recordarà.

Bé, sempre que es fa un pressupost és insuficient. Jo crec que en això hi hem d'estar tots i totes d'acord, quan els que hem fet pressupostos de diferents institucions..., les demandes ciutadanes i les necessitats sempre són, jo diria, no?, inesgotables i, evidentment, això fa que sempre hi hagi insuficiències.

També constatar que nosaltres arribem a la negociació d'aquest pressupost més tard del que ens hauria agradat, eh? Ens hagués agradat poder-ho fer com vam fer l'any 2020, que abans que el Govern de la Generalitat aprovés el seu pressupost per part del consell de govern, doncs, l'haguéssim pogut treballar, i segurament això faria que haguéssim pogut incidir amb un major grau en el pressupost i, per tant, també estar-ne més satisfets, tot i que, bé, tenim aquest mes de tràmit pressupostari per poder-hi treballar, no?

Crec que no és cap sorpresa si els anuncio que no donarem suport a les esmenes a la totalitat, eh? Per tant, no els descobreixo re. Però té a veure també..., perquè som un espai polític de paraula i també som un espai polític fiable. Crec que això a vegades a la política catalana també és un valor. Ho dic perquè aquests dies... Sé que la política catalana dona per molts girs de guió, però hi han algunes coses sorprenents. És a dir, per exemple, ens trobem amb partits que estaven disposats a votar gratis el pressupost, però que ara ataquen el pressupost; amb partits com Ciutadans, que estan en contra del pressupost, però que els hagués agradat que el PSC votés el pressupost. I després, ja el summum, segurament, no?, de la confusió, que és partits que formen part del Govern que estan enfadats perquè s'aprova el pressupost i que ahir van intervenir per veure si feien saltar el pressupost, fins i tot fregant, diria jo, jo diria fins i tot trepitjant la ratlla de posar en entredit no sé si la credibilitat o fins i tot la dignitat del propi president de la Generalitat. No deixa de ser una mica estrany.

Però, en tot cas, com deia la nostra presidenta ahir i avui mateix, nosaltres no deixarem Catalunya tirada i, per tant, treballarem perquè Catalunya tingui pressupostos i treballarem per millorar aquest pressupost, no?

És cert que el pressupost creix un 17,8 per cent en inversió. Crec que..., no en inversió, en volum. Crec que és el tercer, si no vaig errat, departament de la Generalitat que creix en inversió; són 290 milions d'euros, que no és una xifra menor.

I crec que –s'hi feia referència ara– és segurament la part més important del pressupost, perquè és –aquest any sí– un pressupost extraordinari en recursos, que difícilment tornarem a tindre una, diguéssim, conjugació d'elements que ens permeti disposar d'un creixement tan important en el pressupost de la Generalitat. I és aquí on nosaltres també voldrem incidir-hi, eh?, perquè no hi hem pogut participar fins ara. I, per tant, com hem aterrat aquesta inversió en els territoris també serà una de les nostres prioritats.

Els hi posaré un exemple. Una llarga reivindicació, per exemple, de l'alcalde de Sant Joan de les Abadesses, que és la construcció del seu institut escola, doncs, per exemple, serà una de les demandes que nosaltres situarem, no?

Per tant, bé, aquests elements són els que haurem de discutir en el tràmit parlamentari i fer-ho des de la voluntat d'arribar a consensos el més amplis possible i, evidentment, també amb altres formacions d'esquerres, no?

Jo destacar que aquests 7.738 milions –i ho deia ara també crec que la portaveu d'Esquerra Republicana– tenen a veure –aquest creixement– amb els fons europeus. Hi estic d'acord. Són fons que ha de gestionar la Generalitat. També amb l'augment de recursos per part de l'Estat; es feia referència al retorn de l'IVA del 2017, que són 500 milions d'euros. També es feia referència, per exemple, al pagament de la disposició addicional tercera –una part. I també, per exemple, a la compensació per als Mossos d'Esquadra.

És evident que això és un dret i li toca a Catalunya, però també vull posar en valor que és un govern d'esquerres a l'Estat qui ho està complint, perquè hem estat molts anys que això no s'ha complert i permet fer un salt, com deïem, en les inversions, sobretot per part dels diferents departaments de la Generalitat i també en el Departament d'Educació.

I, finalment, posar també en valor un tercer element, que és la reforma fiscal de l'any 2020, que vam acordar també conjuntament, que suposa més de 500 milions d'euros a disponibilitat, en aquest cas, de la Generalitat, i que això sí que és una despesa que es pot fer de manera recurrent, perquè això aporta solidesa a les finances de la Generalitat. Perquè tothom s'omple la boca de la defensa dels serveis públics, però moltes vegades, massa vegades, s'oblida que sense una fiscalitat justa, sense una fiscalitat sòlida, sense una fiscalitat verda és impossible sostenir aquests serveis públics. I jo, per tant, vull posar en valor també aquesta reforma fiscal que ja vam acordar en el pressupost de l'any 2020, no?

S'ha apuntat –i jo crec que està bé que es destaquï, no?– la continuïtat dels més de quatre mil professionals que han estat contractats per la situació de la covid; la reducció de les ràtios de P3; també els 90 milions per garantir la gratuïtat, en aquest cas, de l'ensenyament de dos a tres anys. Crec que aquí ens queda una feina per fer o el departament ha de fer una feina per fer, que és aquest diàleg amb el món local. Crec que hem d'assegurar que això, que és una bona notícia i que crec que, evidentment, és per garantir un dret de ciutadania, perquè l'educació de zero-tres és un element fonamental per garantir la igualtat d'oportunitats..., però crec que això s'ha de fer amb diàleg amb els ajuntaments perquè no suposi un esforç o un sobreesforç d'unes finances que ja van molt atapeïdes. I els diferents, jo crec que, alcaldes i alcaldesses, que en tenim tots i totes en les diferents organitzacions polítiques, ens reclamen com es concretarà això, i per tant... O gairebé totes, se m'apunta, però, en tot cas, que puguem compartir com tiraran endavant això, que és una bona notícia, no?

I també em podria situar com són els més de 36 milions d'euros destinats al transport escolar o també els ajuts de menjador, no? Per tant, crec que hi han elements que fixen un bon punt de partida i hem de veure com els millorem.

Sí que vull destacar algunes de les millores que hem introduït nosaltres. Ja en el pressupost de l'any 2020 una de les reclamacions –perquè, com deïa, no es poden atendre totes les peticions o totes les necessitats– va ser la millora, sobretot, especialment, de les condicions laborals del professorat, especialment de l'escola pública a Catalunya. Sí que s'està treballant en la taula sectorial, hi ha bona predisposició per al diàleg, i això hem de ser capaços d'aterrar-ho.

Sí que hem fet alguns avanços, que segurament no són tots els que ens agradarien, però que situen o que obren un camí. I en aquest cas valorar, doncs, la cobertura de les substitucions, que és un dels acords a què hem arribat, que passaran els nomenaments de tres a quatre dies i també que passaran de les contractacions d'un terç de jornada a mitja jornada. Això és una millora de les condicions laborals, evidentment, dels professionals de l'educació, però també permet als centres una millor gestió d'aquestes substitucions i a la vegada també, en definitiva, ens permet dotar-nos d'una millor educació pública pel que fa a que els alumnes, en casos de substitucions, no vegin afectat el seu projecte educatiu.

I també posar en valor que estem treballant per un fons d'ajuts a l'estudi de cicles de formació professional, especialment per a aquells alumnes que tenen més dificultats per garantir la seva mobilitat, no? Per tant, crec que tenim camí per recórrer. Ens queda un mes per treballar plegats i plegades. I, com deïa, això és el que farem, arremangar-nos per disposar del millor pressupost possible en el Departament d'Educació. I estic segur que ho aconseguirem quan el 23 de desembre aprovem conjuntament els pressupostos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Cid. Bé, doncs, havent acabat ja totes les intervencions de tots els grups parlamentaris, faríem la votació, que es faria conjunta de totes les esmenes a la totalitat. I res més, no?

Per tant, anem a la votació.

Vots a favor de les esmenes a la totalitat?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queden rebutjades, les esmenes a la totalitat, per 7 vots a favor, 8 en contra i 1 abstenció.

I sense haver-hi res més a l'ordre del dia, aixequem la sessió. Bon dia.

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia.